

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽ/1/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014010012
Dátum vydania rozhodnutia:	26.02.2015
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:9014010012.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov Mgr. Petra Melichera a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa : RÁDIO KISS s.r.o., so sídlom Sama Chalupku 20, IČO: 31 678 921, 071 01 Michalovce, zast. advokátom JUDr. Jaroslavom Novickým, AK so sídlom Františkánska 5, 040 01 Košice, proti odporkyni : Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova 8, P. O. BOX 155, 810 00 Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne zo dňa 19. novembra 2013, č. R/93/RZL/145/2013, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. R/93/RZL/145/2013 zo dňa 19. novembra 2013, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľovi ukladá povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 500 € (päťsto euro) na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v B. V., č. účtu XXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXX, v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Navrhovateľ opravným prostriedkom, doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky domáhal sa postupom podľa § 250l a nasl. O.s.p. preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. R/93/RZL/145/2013 zo dňa 19.11.2013.

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím podľa § 48 ods. 7 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“), prideliť frekvenciu 92,6 MHz Levoča odo dňa 14.08.2014, ďalej držiteľovi licencie na rozhlasové vysielanie č. R/93 Q. V., Košice podľa § 51 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. zmenila rozhodnutie o udelení licencie č. R/93/2006 zo dňa 17.07.2006 v znení neskorších zmien a doplnkov takto:

1. v čl. I. časť 6 sa vkladá tento text :

„92,6 MHz - Levoča“,

2. v čl. IV časť 2 sa vkladá text :

„Frekvencia 92,6 MHz - Levoča

Lokalita : Levoča

Frekvenčný list : 8014/OSFS/2013“.

Odporkyňa týmto rozhodnutím podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. zamietla žiadosť navrhovateľa ako aj ďalších účastníkov konania.

Navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku namieta, že rozhodnutie odporkyne je nezákonné, nakoľko :

- zistenia skutkového stavu sú nedostatočné na posúdenie veci a sú v rozpore s obsahom spisu podľa § 250j ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., pretože odporkyňa sa nedostatočne vypořádala so všetkými predpokladmi účasti v správnom konaní podľa § 46 zákona č. 308/2000 Z. z. a podmienkami pre udelenie licencie podľa § 47 zákona č. 308/2000 Z. z.,
- napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov v zmysle § 250j ods. 2 písm. d/ O.s.p., keďže vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností nebolo náležite odôvodnené a vybočuje z hraníc správnej úvahy. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie. Súčasne žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov konania.

Odporkyňa vo vyjadrení k opravnému prostriedku uviedla, že námietky navrhovateľa uvedené v opravnom prostriedku sú nedôvodné. Skutkový stav odporkyňa zistila dostatočne a úplne, v rozsahu v akom jej to ukladá § 46 zákona č. 308/2000 Z. z. Ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia odporkyňa v súlade s § 49 ods. 2 písm. c/ zákona č. 308/2000 Z. z. posudzovala splnenie podmienok a kritérií podľa § 47 zákona č. 308/2000 Z. z. Náležite odôvodnila, prečo kritérium podľa § 47 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. v najvyššej miere napĺňa vysielateľ Q. V. Rada poukázala na skutočnosť, že jeho vysielanie je zamerané na región Košíc, jeho cieľom je informačne a kultúrne prepojiť okolie Košíc s touto metropolou a zabezpečiť informovanosť obyvateľov migrujúcich za prácou (denne, týždenne či mesačne). V odôvodnení rozhodnutia riadne a logicky a preskúmateľne odôvodnila, prečo programová služba Rádio Košice v najvyššej miere napĺňa kritérium podľa § 47 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. Navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v predmetnej právnej veci nariadil verejné pojednávanie na deň 26.02.2015. Na výzvu súdu právny zástupca navrhovateľa oznámil dňa 10.03.2014, že nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Listom zo dňa 15.04.2014 zmenil svoje stanovisko a oznámil, že súhlasí s prejednaním veci bez nariadenia ústneho pojednávania. Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu oznámila, že nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Preto bolo v predmetnej veci nariadené pojednávanie.

Na pojednávaní bolo zistené, že sa nedostavil navrhovateľ a právny zástupca navrhovateľa, ktorý prevzal podľa doručky predvolanie na pojednávanie dňa 11.02.2015. Právny zástupca svoju neúčast' neospravedlnil. Dostavil sa iba právny zástupca odporkyne. Keďže bola päťdňová lehota zachovaná (§ 115 ods. 2 O.s.p.) súd prijal uznesenie, že sa bude pojednávať v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu.

Právny zástupca odporkyne na pojednávaní uviedol, že zotrváva na vyjadrení k návrhu zo dňa 21.03.2014. Navrhoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne ako vecne správne a vydané v súlade so zákonom potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie

odporkyne potvrdí.

Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.02.2015 (§ 156 ods. 1 O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy priatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 245 ods. 2 O.s.p. pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia.

Podľa § 4 zákona č. 308/2000 Z. z. je Rada orgánom verejnej správy, ktorého prvotným poslaním je presadzovať záujmy verejnosti, pričom dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie, retransmisiu a poskytovanie audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania, retransmisie a poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb na požiadanie v rozsahu vymedzenom zákonom č. 308/2000 Z. z.

Do pôsobnosti Rady patrí aj rozhodovanie o žiadostiach o udelenie licencie a pridelenie frekvencií podľa jedenástej časti zákona č. 308/2000 Z. z. V súlade s ustanovením § 71 zákona č. 308/2000 Z. z. sa na konanie podľa tohto zákona vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), okrem ustanovení § 23 v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a s výnimkou § 49, § 53, § 54, § 56 až 68.

Správny poriadok sa opiera o zásadu materiálnej pravdy (§ 3 ods. 4). Jej uplatnenie v správnom konaní predpokladá v prvom rade dôsledné zistenie podkladov pre rozhodnutie.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Prítom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 veta druhá správneho poriadku).

Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Obsahové náležitosti sú zakotvené v ustanovení § 47 správneho poriadku.

Úlohou senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla o pridelení frekvencie 92,6 MHz Levoča odo dňa 14.08.2014 držiteľovi licencie na rozhlasové vysielanie č. R/93 Q. V., S. a podľa ustanovenia § 51 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z. z. zmenil rozhodnutie o udelení licencie č. R/93/2006 zo dňa 17.07.2006 v znení neskorších zmien a doplnení takto :

1. V čl. I. časť 6 sa vkladá tento text :

„92,6 MHz - Levoča“,

2. V čl. IV časť 2 sa vkladá text :

„Frekvencia 92,6 MHz - Levoča

Lokalita : Levoča

Frekvenčný list : 8014/OSFS/2013“,

a podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. zamietla žiadosti ďalších účastníkov konania a to aj žiadosť navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahrádzať úlohy a činnosť správnych orgánov, ale v rozsahu námietok uplatnených v žalobe alebo oprávnom prostriedku posudzovať zákonnosť postupu správneho orgánu ako aj napadnutého rozhodnutia, t.j. či správny orgán postupoval podľa platných hmotnoprávných a procesných predpisov.

Podľa ustanovenia § 47 zákona č. 308/2000 Z. z.:

Pri rozhodovaní o udelení licencie je Rada povinná posudzovať a prihliadať aj na

a/ predpoklady zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov,

b/ priehľadnosť vlastníckych vzťahov žiadateľa o licenciu,

c/ priehľadnosť a dôveryhodnosť finančných zdrojov určených na financovanie vysielania,

d/ vyváženosť programovej skladby navrhovanej žiadateľom o licenciu vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté,

e/ prínos žiadateľa o licenciu vo vzťahu k vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme,

f/ skutočnosť, aby žiadateľ o licenciu nezískal dominantné postavenie na relevantnom trhu,

g/ skutočnosť, aby bola zabezpečená primeraná majetková účasť slovenských osôb a ich zastúpenie v orgánoch spoločnosti, ak je žiadateľom o licenciu právnická osoba so zahraničnou majetkovou účasťou.

Podľa ustanovenia § 48 zákona č. 308/2000 Z. z.:

(1) Konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie rada začína z vlastného podnetu.

(2) Konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie na frekvenciách, na ktorých vysielala vysielateľ s licenciou, ktorej platnosť sa skončí, rada začne

a) najneskôr 18 mesiacov pred skončením platnosti licencie na terestriálne vysielanie rozhlasovej programovej služby a na terestriálne celoplošné a multiregionálne vysielanie televíznej programovej služby,

b) pri lokálnom vysielaní televíznej programovej služby a regionálnom vysielaní televíznej programovej služby najneskôr 16 mesiacov pred skončením platnosti licencie.

(3) Konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sa začína odo dňa, keď Rada verejne vyhlási najmenej v dvoch celoštátnych denníkoch a na svojej úradnej tabuli v mieste svojho sídla, ako aj na svojej internetovej stránke základné podmienky konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

(4) V základných podmienkach konania Rada určí lehotu a miesto podania žiadosti o licenciu na terestriálne vysielanie, územný rozsah vysielania, konkrétne frekvencie a dátum verejného vypočutia žiadateľovo licenciu.

(5) Žiadosť o licenciu na terestriálne vysielanie doručenú Rade po uplynutí určenej lehoty v základných podmienkach Rada zamietne do 15 dní odo dňa jej doručenia.

(6) Účastníkmi konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sú všetci žiadatelia o licenciu na terestriálne vysielanie, ktorých žiadosť bola Rade doručená v určenej lehote.

(7) Licenciu na terestriálne vysielanie Rada vydáva formou rozhodnutia, ktoré vo výrokovej časti obsahuje ustanovenie o udelení licencie na terestriálne vysielanie jednému z účastníkov konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie a ustanovenie o zamietnutí žiadostí všetkých ostatných účastníkov konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie. V odôvodnení Rada uvedie výsledky hodnotenia jednotlivých žiadostí o licenciu na terestriálne vysielanie podľa splnenia kritérií určených v § 47. Rozhodnutie o udelení licencie na terestriálne vysielanie sa doručuje všetkým účastníkom konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

(8) Ustanovenia odsekov 1 až 7 sa primerane vzťahujú aj na konanie o zmene licencie, v ktorom sa vysielateľovi prideliť frekvencia.

Rada pri vyhodnocovaní žiadostí o udelenie/zmenu licencie je povinná prihliadať na všetky kritéria

stanovené v ustanovení § 47 zákona č. 308/2000 Z. z., ktoré je povinná primerane uplatniť podľa § 48 ods. 7 cit. zákona v spojení s § 48 ods. 8 aj na konanie o zmene licencie, v ktorom sa vysielateľovi prideluje frekvencia.

Navrhovateľ v podanom opravnom prostriedku namietal, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné z dôvodov jeho zmatečnosti a absencie riadneho a najmä logického odôvodnenia.

Tak ako už bolo vyššie uvedené súd v správnom súdnictve nevyhľadáva za navrhovateľa (žalobcu) dôvody nezákonnosti rozhodnutí, keďže správne súdnictvo je ovládané dispozičnou zásadou.

Podľa názoru senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je napadnuté rozhodnutie odporkyne dostatočne odôvodnené a obsahuje zákonom stanovené náležitosti. Keďže navrhovateľ neuviedol v podanom opravnom prostriedku v čom konkrétne považuje odôvodnenie za nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené, nemohol Najvyšší súd Slovenskej republiky na tieto neuvedené námietky reagovať.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky odporkyňa v napadnutom rozhodnutí náležite odôvodnila naplnenie kritérií podľa § 47 písm. a/ a d/ zákona č. 308/2000 Z. z. zo strany Q. V. (vysielateľ programovej služby Rádio Košice).

Najvyšší súd Slovenskej republiky k vyššie uvedenému dáva do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/22/2011, v ktorom súd uviedol, že „zákon neurčuje vážnosť jednotlivých kritérií. Preto bolo na členoch Rady, akú váhu jednotlivým kritériám pri hlasovaní budú prikladať“.

Splnenie zákonom stanovených kritérií posudzuje odporkyňa v rámci zákonom daného správneho uváženia.

Podľa § 47 písm. aj zákona č. 308/2000 Z. z. Rada pri rozhodovaní o udelení licencie/pridelenie frekvencie posudzuje prihliada na predpoklady zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poznamenáva, že Ústavný súd SR už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa § 46 ods. 1 Ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru) je umožniť každému reálny prístup k súdu, pričom tomuto základnému právu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť (napr. II. ÚS 88/01), ako aj konkrétne procesné garancie v súdnom konaní. Obdobne čl. 6 ods. 1 Dohovoru zahŕňa „právo na súd“, to znamená právo začať konanie na súde v „občianskoprávných veciach“ ako jeden z jeho aspektov. K nemu pristupujú záruky ustanovení čl. 6 ods. 1 Dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu, zloženie súdu a vedenie procesu. Kvalita procesu zahrnutá v práve na spravodlivé súdne konanie v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru je zabezpečená zárukami procesného a inštitucionálneho charakteru (III. ÚS 136/03).

Ústavný súd SR tiež judikoval, že reálne uplatnenie a garantovanie základného práva na súdnu ochranu nielenže neznamena právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predpokladá účastník konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich (III. ÚS 369/2010-12).

Podľa doterajšej judikatúry ústavného súdu z Ústavy ani Dohovoru nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Aj Európsky súd pre ľudské práva, napr. v rozsudku z 21.01.1999 vo veci Garcia Ruiz v. Španielsko konštatoval, že podľa štandardnej judikatúry súdu reflektujúcej princíp riadneho chodu spravodlivosti

musia súdne rozhodnutia v dostatočnej miere obsahovať dôvody, na ktorých sú založené : Povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vypriaďať sa s každým argumentom. Podľa rozsudku tohto súdu vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom č.308/2000 Z. z., bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250h ods. 1 O.s.p., podľa ktorého náhradu trov možno priznať tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť súdny poplatok rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 2 ods. 4 veta druhá, § 5 ods. 1 písm. h/ a položky 10, písm. g/ Prílohy, zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom od 01.10.2012, podľa ktorého je navrhovateľ povinný zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v B. V. č. XXXXXXXXXXXX/XXXX súdny poplatok v sume 500 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.